

Mesa General 26 gener 2015

El govern de la Generalitat pagarà els "primers" 44 dies de la paga de 2012 el mes de març

Totes i tots guanyem (una miqueta)

El dilluns, 26 de gener de 2015, hi ha hagut una reunió de la Mesa general dels empleats públics amb un punt central consistent en el retorn dels diners perduts l'any 2012, concretament els relatius a la part meritada de la paga "extra".

Com que el divendres, 23 de gener, la vicepresidenta, Sra. Ortega, havia afirmat que el govern es reuniria amb els sindicats el dilluns per "negociar" per què, com i quan ens retornarien els diners, el debat s'ha establert en aquest termes.

Per què? Gràcies a la pressió sindical i el suport que hem aconseguit de tots els grups parlamentaris excepte el de CiU

El govern de la Generalitat no ha tingut més remei que plegar-se a la pressió sindical que, sobre la qüestió de la part meritada de la paga "extra" de desembre del 2012, hem fet tots els sindicats, incloent la visita als grups parlamentaris i el seu suport (excepte el grup de CiU).

Això ha obligat al govern a negociar i acordar en la mesa general el pagament dels 44 dies meritats de la paga "extra" del 2012.

Considerem un petit èxit de la tasca permanent de pressió en els centres de treball i en les meses negociadores així com la tasca feta davant els parlamentaris.

Concentració delegats/des 26 gener 2015 davant la reunió de la Mesa general

Com? No és la part meritada, sinó els primers 44 dies de la paga

Els dos punts d'acord a què hem arribat a l'acta en la Mesa general (MEPAG) són:

"Les parts acorden abonar la part corresponent als primers 44 dies de la paga extraordinària, paga addicional del complement específic i pagues addicionals del mes de desembre de 2012. Aquests primers 44 dies representen en tots els casos el 24,04% de l'import deixat de percebre per aplicació del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol.

Aquest pagament es farà efectiu en la nòmina del mes de març de 2015."

La secretària d'Administració i Funció Pública, Sra. Meritxell Masó, traduïnt del castellà, ens manifesta que **no ens retornen la part meritada de la paga "extra" sinó els primers 44 dies de la mateixa**, consistent en el 24,04% dels conceptes salarials, d'acord amb la Resolució de 29.12.2014 (BOE 2.1.2015).

Queda pendent una important discrepància amb el govern, consistent en la consideració de la vigència de l'acord de govern de la Generalitat pel qual ens retallaven el 5% del sou, ja que CATAC – IAC i la resta de sindicats creiem que no és vigent.

Estarem amatents a les disposicions legals i tècniques per tal que no perjudiquin cap persona.

Quan? Ens retornaran aquesta part del robatori en la nòmina de març

La Generalitat, entestada a utilitzar-nos electoralment en favor de la coalició actualment en el govern, pretenia que el pagament fos “en el primer semestre” d’aquest any, adduint vàcues argumentacions en relació a les dificultats informàtiques. La IAC i la resta de sindicats ens hi hem oposat fermament, per considerar que ja està bé de l’ostatge permanent dels empleats i empleades públics ja que, en el fons, el que volien era ajornar el pagament a una data propera a alguna jornada electoral per tal de rentabilitzar electoralment el fet.

Continuarem lluitant per la nostra dignitat

No ens donen res que no sigui nostre

El govern està molt cofoi amb el pagament d’aquest serrell de la paga “extra”. Nosaltres, no. Hem deixat clar a la reunió que la recuperació dels nostres drets i condicions no finalitza amb aquest pagament dels 44 dies. Volem i lluitem per la recuperació completa de les retallades fetes al llarg d’aquest anys (a més, el propi govern sempre ha dit que eren excepcionals i transitòries).

La recuperació del poder adquisitiu, la resta de la paga del 2012, les pagues del 2013 i 2014 (aquesta, a més, afectada per l’estrabòtica decisió de lligar-la al cobrament de l’impost dels dipòsits bancaris, com si nosaltres, individualment poguéssim anar al mercat i dir que els pagarem si rebem una herència. Com s’atreveixen a lligar el pagament obligatori de la nostra feina a qüestions externes?), el FAS, la “bufanda”, el 100% en cas d’IT per malaltia comuna i tantes altres qüestions que reiterem, perdoneu la insistència, a cada *Cataccrac*.

I recordem algunes barrabassades que ja no podem recuperar com la ignominia de la retallada del 15% de sou i feina al personal interí durant 3 anys.

I reclamem coses tan elementals com oposicions per estabilitzar la feina i la carrera administrativa com a eina per millorar l’eficiència de l’Administració.

I denunciem la continuació d’una política de personal, agràida amb unes poques persones que gaudeixen d’un complement de dedicació exclusiva o són premiades amb curiosos canvis (per millorar) de les seves condicions econòmiques per la via de modificació de les RLT.

I exigim una veritable reforma de l’Administració que elimini les bicoques i posi, d’una vegada per totes, les bases d’una funció pública democràtica i transparent que permeti disposar d’una Administració al servei del ciutadà, mitjançant la renacionalització de moltes privatitzacions.

Que quedi clar, la consecució d’aquesta petita victòria on tots i totes hi guanyem (una miqueta) és, per nosaltres, una petjada més en el camí de recobrar la dignitat com a empleades i empleats públics.

Farts, indignats i cansats hem obligat l’Administració a què concretés una data de pagament i, després d’una estona de jugar al “fet i amagat” la Sra. Masó s’ha compromès a què el serrell dels 44 dies s’aboni en el mes de març.

Per a tothom

Per últim, des de CATAC – IAC hem demanat i aconseguït que, d’ofici, la Generalitat aboni aquests 44 dies a totes les persones que en 2012 eren a l’Administració i que ara ja no hi treballen.

Història d’un iceberg

Aquest acord assolit a la Mesa, demostra la certesa de la raó que nosaltres hem defensat des del principi: que no calia fer reclamacions individuals per aquest tema, ja que la IAC sempre ha considerat que qualsevol sentència favorable seria extensible a tot el col·lectiu i, per tant, vàrem recórrer (nosaltres únicament) la disposició general sobre la retallada de la paga “extra” de 2012 efectuada pel govern del Sr. Rajoy, que en cas de guanyar-se, serà d’aplicació general. Actualment està a l’espera del TSJ Catalunya que, a la vegada, està pendent d’un recurs d’inconstitucionalitat presentat per la Generalitat, sobre si la norma té caràcter bàsic o no.

La convicció que teníem que era innecessària la presentació de demandes individuals massives s’ha vist confirmada amb aquesta negociació feta a la mesa general.

La unitat sindical en el tema de la part meritada era un element imprescindible per aconseguir una petita victòria. L’hem practicada de forma lleial amb la resta de sindicats i no hem presumit d’haver fet més que d’altres. En tot cas, hem fet altres coses. Als *Cataccrac* sempre que hem escrit sobre aquesta qüestió hem dit “tots els sindicats” o “la IAC i la resta de sindicats”. I també ho hem dit així a les assemblees.

L’ètica ens indica que el sindicat, en la defensa dels nostres drets, no ha d’aprofitar-se per “obligar” a afiliar-se o per cobrar quantitats en relació als possibles guanys.

Als icebergs, la part de sota de l’aigua és molt gran i alguns han aprofitat aquesta part submergida per intentar fer creure a algunes persones que únicament de manera individual es podia aconseguir que l’Administració ens retornés el que ens devia.

De forma enganyosa, la UGT i la CSIF han demanat diners i afiliacions, abocant moltes persones a instar una demanda individual sobre la part meritada, quan tots els sindicats, inclosos ells, sabíem que el tema està judicialitzat des del 2012, i que era qüestió de temps que la Generalitat o bé negociés una sortida (com hem aconseguit) o bé hagués d’acatar les sentències judicials i fer-les extensives a tot el personal. Pensaven a erigir-se en els vencedors solitaris. No ha estat així, aquesta petita victòria és mèrit de tots.

En uns moments on la poma podrida pot estendre el mal a tot el cistell, no ens queda altre sortida que lamentar que moltes persones hagin estat manipulades en la seva bona voluntat, forçant-les a presentar una demanda individual totalment innecessària i, sobretot, reivindicar que la lluita sindical és, per CATAC – IAC un objectiu que no admet corrupteles ni interessos obscurs.